

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 180 Lei
Pe jumătate 90 Lei
In America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir măruț odată 5 Lei, a doua și a treia oră 4 Lei.

Sărăcie și belșug

Invățăminte din timpurile războiului, dela Doberdo și Carst

de Dr. Nicolae Lupu

Plugarii noștri cari au fost în război și au umblat pe la Doberdo, Carst și Trento, își aduc foarte bine aminte de sărăcia ce au întâmpinat prin acele ținuturi. Jghiaburi de piatră, pe cari ici-colo creștea câte o buruiană. Cu șalten-ul sau cu lopata cătănească nu puteai săpa nici de două degete în afunzime, căci dedeai de nemilostiva piatră, care nu te lăsa să pătrunzi mai adânc. Pe piatră nu creștea decât troscățel, care se lățea la suprafață, și alături de el »sărpuțelul« sau »măgheranul sălbatec«, pe care nu-l mâncau nici oile, nici caprele. Apoi câte o tufă de brad sau de »lemnul cânelui« îmbulzită de stani de piatră, asta era toată podoaba Carst-ului și a Doberd-ului.

Dar cred că n'au uitat Românașii noștri, pe cari i-a împins soarta pe acele meleaguri, cât de bine era cultivat pământul prin »doline« adevărate prin gropi și vărsături, unde italianul putea să așteie pământ mai mult de o schioapă. Ce straturi frumoase cu salată, ceapă, cartofi, călărașe, pădăi și alte legume; iar printre straturile de legume câte un trandafir alb sau roșu, câte o tufă de busuioc, ochiul bouului, gheorghine și alte flori; cari de departe te atrăgeau cu mirosul lor și îți aduceau par'că aminte de bisericuța ta din sat, de căsuța ta și de grădinița ta pustie.

Cei cari au fost pe la Trento, poate că au văzut, cum italianul, cu botul de la cules de vii, cară pământ din dolină în vârful dealului, ca să-și facă acolo un strătuț de legumă, și să nu dea banul pe tot cățelul de aiu, pe tot crastavețele, pe toată frunza de pătrânel, de varză sau de salată, ci să aibă și el ceva al lui.

Acolo era sărăcie, dar plugarii, cu hărnicia lor, făceau să nu simtă aceasta. Era sărăcie, fiindcă Dumnezeu n'a înzestrat acele ținuturi cu bogățiile și belșugul ținuturilor noastre, unde pământul îți îmbie binefacerile lui la tot pasul, unde nu trebuie cărat cu botul, ci așteaptă numai ca să-l lucrezi cât de cât; ca el să te împărtaşască apoi de tot ceace îți trebuie.

In ceace privește rodnicia pământului, țara noastră este binecuvântată de Dumnezeu; dar durere, cu toate acestea, la târgul de săptămână de pe la orașe vezi a-

desea, cum câte o nevestă de ale noastre, dolofană și roșcovană de să tai lemne și să spargi butuci cu ea, vine dela sate și își vinde găinuța și merge să-i dea săsoaicii din Reghin 2 lei pe o ceapă, 4—5 lei pe 2—3 rădăcini de pătrânel sau de țeler, ca să nu mai amintesc de Români cări își vând cucuruzul ca să cumpere varză dela săsoicile din Mănarade sau din Gușterită.

Dacă ar ști și plugarii noștri cultiva pământul ca Italianii dela Trento, sau cel puțin ca Sașii dela noi, Doamne, cum am înaintat! N'ar mai trebui să dăm bănuțul din mână pentru toate nimicurile de legumă, dar fără de cari nu poți face nici o zeamă gustoasă. În Italia este sărăcie de pământ, dar Italianii din pământ puțin știu să scoată folos mult; la noi însă este pământ din belșug, dar noi nu-l lucrăm cum ar trebui, și prin urmare nu tragem din el aproape nici un folos.

Prin satele noastre adeseori vezi câte o grădină mare, în care însă este sămănat cucuruz, dacă nu este chiar lăsată în părăginire, ca să o năpădească brusturii, scăeții, cucutele și alte buruieni, cari te fac să crezi că stăpâna acelei grădini este o eco-noamă foarte puțin pricepută în ale gospodăriei, iar stăpânul este precum zice strigătura:

*Lucră fără nici un rost,
Ș'n dulce mână de post.*

Ce câștig poți tu să ai Române, din trei-patru saci de tului de cucuruz? Dar ce câștig ai avea tu dacă în tăbiuța aceea de grădină ai face un strat mare cu ceapă, unul cu aiu, altul cu salată, altul cu ardei, cu cimbru, cu mărar, pădăi roșii și alte multe; iar dacă nu-ți ajunge locul în grădină și pentru varză și crastaveți, acestea sămăna-le sau sădește-le în hotar, unde îți ai tu petecul de pământ, și unde îți sameni și cănepa și bostanii sau fasolea, căci acestea nu îți trebuiesc atât de des ca foaia de ceapă, ca cea de salată, pătrânel, morcov ș. a. Dacă îți vei lucra bine grădina, pe lângă că vei da dovadă de hărnicie și pricepere, vei avea legume anul întreg, și nu va trebui să-ți vinzi oul, laptele sau găina ca să cumperi dela Săsoaică ceapa, pătrânelul, morcovul și celelalte, ci le vei avea tu în grădinița

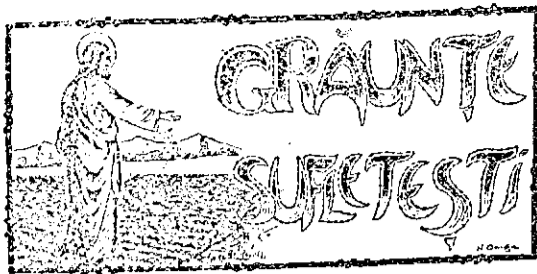
ta, în pivnița ta, în podul tău. Iar dacă toți plugarii noștri ar face astfel, Sârbii și Bulgarii ar trebui să meargă în țara lor, căci din pământul bogat al țării noastre am scoate noi aceea ce scot ei, iar prin satele noastre n'ar mai fi sărăcie de legume în belșug de pământ.

Intru mărirea lui Dumnezeu. Credincioșii parohiei gr. cat. din *Bandul de Câmpie* au avut o mare mângâiere sufletească de sf. sărbători ale Paștilor. Și anume biserica a fost împodobită cu un candelabru frumos de sticlă, cumpărat pe seama bisericii de bunii credincioși *Costin Toderaș și soția sa Veronica*. Sfeșnicul a costat Lei 6500. Dumnezeu să le răsplătească izzecit.

Dela „Asociațiune“. Convocare. În înțelesul Art. 38 din Statute și Art. 49 din Regulament, membrii „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român Astra“ se convoacă la *Congresul regional al despărțimintelor Asociațiunii din Banat*, ce se va ține în *Bosovici*, în ziua de 28 Aprilie 1929, ora 12, pentru comemorarea lui *Eftimie Murgu cu prilejul desvelirii monumentului*, ce i-s'a ridicat în acel oraș. — Sibiu, în 8 Aprilie 1929. — V. Goldiș, președinte, Romul Simu, secretar.

Serbările Unirei se vor ține în 10 Maiu la București, iar în 15 Maiu la Alba Iulia. Guvernul, luând în socotință marea lipsă de bani în care se sbate țara, a abzis de gândul de a face aceste serbări și la Cluj, Cernați și Iași, în schimb însă a făgăduit că va dărui universităților, cu prilejul acesta, suma de 100 milioane lei, și anume universităților din București, și Iași câte 25 milioane, celei din Cernați 15 milioane, înaltei școale de ingineri din Timișoara 10 milioane, casa națională din Chișinău 10 milioane, iar universității din Cluj 10 milioane.

Arestarea răsvrațiților din comuna Juriul. Văduva Solomon din comuna Juriul, județul Turda, avea o moșie destul de mare care în urma reformei agrare i-a fost expropriată. Făcând ea apel la comitetul agrar, moșia a primit-o iarăș înapoi. A și început să-și are pământul, dar vre-o 40 de țărani, înarmați cu ciomege, au plecat la moșia văduvei Solomon, i-au bătut feciorul care se afla la plug, până l-au lăsat în nesimțire și s'au împroprietat ei înșiși asupra moșiei. Primprocurorul tribunalului însă, însoțit de judele de instrucție (care face cercetare) și de comandantul de jandarmi, au mers la fața locului și au arestat pe cei 16 conducători ai țaranilor răsvrațiți.

Evanghelia sărbătorii

Inălțarea Domnului

Luca 24, 36-53.

36. În vremea aceea, sculându-se Isus din morți, stătut-a în mijlocul învățăceilor săi și le-a zis lor: „Pace vouă!”

37. Iară ei, spăimântându-se și înfricoșându-se, le părea că văd spirit.

38. Și le-a zis lor: „Ce sunteți turburați și pentru ce intrați gânduri în inimile voastre?”

39. Vedeti mâinile și picioarele mele, că insumi eu sunt: pipăiți-mă și vedeti, căci spiritul carne și oase nu are, precum mă vedeti pe mine având.”

40. Și aceasta zicând, le-a arătat lor mâinile și picioarele.

41. Și încă necrezând ei de bucurie și mirându-se, le-a zis lor: „Aveți ceva de mâncare aici?”

42. Iară ei i-au dat lui o parte de pește fript și un fagure de miere.

43. Și luând, a mâncat înaintea lor.

44. Și a zis lor: „Acestea sunt cuvintele, cari le-am grăit către voi, încă fiind cu voi, că se cade a se împlini toate cele scrise în legea lui Moise și în proroci și în psalmi despre mine.”

45. Atunci le-a deschis mîntea, ca să înțeleagă scripturile,

46. și a zis lor: „Așa este scris și așa trebuia să pătîmască Hristos, și să învieze din morți a treia zi,

47. și să propovăduiască în numele lui pocăința și iertarea păcatelor la toate neamurile, începând dela Ierusalim.

48. Iară voi sunteți mărturii acestora.

49. Și iată eu voi trimite făgăduința Părintelui meu la voi. Iară voi ședeți în cetatea Ierusalimului, până când vă veți îmbrăca cu putere de sus.”

50. Și i-a scos afară în Vitania și, ridicându-și mâinile sale, i-a binecuvântat pe dânsii.

51. Și a fost când i-a binecuvântat, s'a depărtat dela dânsii și s'a înălțat la ceriu.

52. Iară ei, închinându-se lui, s'au întors în Ierusalim cu bucurie mare,

53. și erau pururea în biserică, lăudând și binecuvântând pe Dumnezeu. Amin.

* * *

36. Locul în care li-s'a arătat Isus învățăceilor săi sf. Luca nu ni-l spune hotărît, dar se crede că a fost sala unde mâncaseră cina cea de pe urmă. Și li-s'a arătat fără să bage ei de seamă și fără să-l fi zărit dincotro vine. Sf. Ioan ne istorisește că a apărut în mijlocul lor, fiind ușile încuiate. Trupul înviat și preamărit nu este adevărat greoi, ci ușor, așa că nu-l poate împiedeca nici un fel de obiect.

„Pace vouă” este o salutare evreească foarte frumoasă, prin care-și poșteau unii altora tot norocul și tot binele. Iară aici Isus le-a poftit apostolilor pace, pentru că erau foarte turburați și se îndolau că a înviat Domnul, și mai erau și desnădăjduiți, ca unii cari zadarnic și-au făcut atâtea visuri frumoase până-

ce era Isus cu ei, cari visuri acuma, după ce Isus îl omoară Jidovii, li-se părea, că au trecut și s'au zădărnicit toate.

37. Ei credeau că ceea ce văd înaintea lor este numai o nălucă, adevărat un spirit îmbrăcat cumva în chip omenesc. Cauza pentru care o credeau aceasta a fost faptul că ei nu erau convingși despre învierea lui Isus, precum și apariția lui deodată, fiind ușile încuiate, de frica Jidovilor.

38-40. Chemarea apostolilor era, să propovăduiască lumii, ca unii cari cu ochii proprii au văzut, că Isus a murit și a treia zi a înviat. De aceea Isus se și nizește în cursul celor 40 de zile, cât a mai stat pe pământ, să le dovedească cumcă el acelaș Isus este, cu care și-au petrecut ei împreună vremea de trei ani dearândul, pe care l-au văzut batjocorit, bătut, osândit la moarte, răstignit și înmormântat, dar care a treia zi, cu dela sine putere, a înviat. Convingerea aceasta Isus le-o dă, rînd pe rînd, mai întâiu, făcându-i atenți, să nu se turbure și să nu aibă gânduri de îndoială întru el. De aceea îi și provoacă să se convingă ei înșiși că în fața lor nu stă un spirit, ci însuși Isus cel răstignit, despre ceea ce foarte ușor se pot convinge, pipăindu-l.

41-43. Așa le-a fost de mare bucuria, când s'au convins că celce stă în fața lor nu este spirit, încât au început a se mira, cu toate acestea însă de fapt tot nu credeau. Și atunci Isus le-a dovedit în modul cel mai minunat că de fapt el este, cerând ceva de mâncare și mâncând împreună cu ei, cu toate că trupurile preamărite prin înviere n'au lipsă de mâncare.

44. După ce s'au convins că de fapt el este, le-a arătat lor că viața lui întreagă este prorocită în legea lui Moise, în proroci și în psalmi.

45. Gîndindu-se de fapt apostolii la locurile acestea din Testamentul Vechiu, cu ajutorul lui Isus li-s'a deschis mîntea și au început a înțelege Scriptura.

46. Despre patima sa a prorocit de fapt Isaie la 50, 6 și următoarele; Zach la 12, 10; David în Psalm 21, 1 și urm. Despre înviere Isaia 53, 11 și David în Psalm 15, 10.

47. Despre predicarea pocăinței întru numele lui și despre iertarea păcatelor la toate neamurile, a prorocit Ieremia la 31, 34; Moise în cartea I, la 3, 15; 9, 27; 12, 3; 49, 10; psalmistul David 21, 28; 71, 9-11; Isaia, 11, 10; 42, 6; 49, 6; 60, 3. Toate acestea s'au întîmplat, începând dela Ierusalim, după cum au prorocit Ezechiel 47, 1 și urm., ps. 2, 6; 109, 2; Isaia 2, 2; 60, și urm., Mihea 4, 1.

49. Despre trimiterea Spiritului Sfânt a prorocit Isaia 44, 3; Ezechiel 11, 26 și urm; Ioil 2, 28.

Apostolii și învățăceii Domnului cunoșteau, oameni credincioși fiind și tâlcuindu-le și Isus de atâtea ori, Scripturile, și astfel s'au dumirît pe deplin, așa că nu mai aveau de acuma nici îndoială. Atunci Isus i-a scos afară în Vitania, s'a suit cu ei împreună pe muntele maslinilor și s'a înălțat la ceriu.

52. „Cu bucurie mare”, pentru că l-au văzut în sfârșit cu ochii lor proprii preamărit; pentru că înălțarea la ceriuri era o cheazăie că va veni peste ei Spiritul Sfânt care-i va mîngăia și le va aduce aminte de toate câte i-a învățat Isus și în sfârșit pentru că l-au văzut, biruindu-și toți contrarii; iară ei puteau fi convingși, că de acolo de sus Isus se va îngriji, ca munca și suferințele lor să nu fie zadarnice.

53. „Pururea”, adevărat la anumite ore ale zilei, cari erau hotărîte spre a se face rugăciuni în biserică din Ierusalim.

* * *

Isus s'a înălțat la ceruri, iar apostolii au rămas deocamdată singuri, singuri împotriva

unui dușman cu milioane de capete, cărula îi zice lume. Ei însă nu se năcăjesc, nu se tânguiesc, nu plîng, ci se bucură, pentru că de aici înainte cerul nu mai este despărțit de pământ, precum fusese înainte de venirea lui Isus; scara minunată a lui Iacob, pe care se coboară și se înalță îngerii la ceriu, nu mai e visul lui Iacob, ci ea stă implântată adânc în pământ, în țărâna pe care o calcă; iar sus în vîrf, stă un mijlocitor, care nu-și uită de bieții muritori, cu cari trei ani împreună a petrecut, pentru că doară aveau făgăduința: „Iar eu cu voi sunt până la sfârșitul veacului”, iar făgăduința aceasta a fost cea mai sărbătorească, cea mai de pe urmă.

Isus s'a înălțat la ceruri; dar cerul nu mai e acum doar pustia boltă pe care se arată și se șterg, iuți și vîlmășiți ca domniile, norii vijeliilor; pe care sclipesc în tăcere, ca suflătele sfinților, stelele.

Fiul omului — care s'a urcat pe culmi spre a fi mai aproape de cer, care a fost lumină-n lumina cerului, care a murit înălțat de pe pământ în negura cerului și s'a întors ca să se înalțe în gingășia serii la ceruri, și se va mai întoarce odată, într'o zi, pe norii cerului — e încă între noi, de față în mijlocul lumii pe care o voit s'o mîntuiască, oaspete binevoitor, care nu ne va mai părăsi niciodată, căci pământul, prin voința sa, e o arvună a împărăției cerurilor, e contopit de pe acuma cu cerul. Din pământul acesta Hristos a luat o părticică, trupul său, pe seama sa, drept proprietate de veci; iar astăzi Mîntuitorul e mai legat de noi ca pe vremea când mîncă pâinea țarinelor noastre.

Nici una din făgăduielile dumnezeiești nu poate fi dată uitării: toate picăturile prelînse din norul primăvăratic ce-l ascunse, nu s'au uscat încă pe pământ; iar noi, zi de zi, ridicăm ochii osteniți și muritori spre acelaș cer, din care se va coborî iarăși, cu înspăimîntătorul fulger al mării sale (Papini: Viața lui Isus).
Iuliu Malor.

Concertul profesorilor de muzică din Blaj

Dumineca trecută, 14 I. c., am avut plăcerea să ascultăm, în sala de gimnastică a liceului de băieți, un concert din cele mai reușite, câte s-au dat la Blaj în anii din urmă.

Dăii profesori de muzică H. Helmann, L. Mureșianu și C. Cherebețiu din Blaj, au avut fericita idee de a-și întregi cvartetul de coarde cu o nouă forță muzicală, în persoana dlui inginer Ioan Hornung din Dicioșanmărtin, un foarte iscusit mînuitor al violoncello-lui. Primul rezultat al noiei asocieri de virtuosi în muzică a fost concertul acesta, despre care ținem de a noastră datorință o face o scurtă dare de seamă.

S-au cântat de către cei patru mîestri, bucăți clasice pentru duet și quartet (violă, viola și cello), părți de operă și în urmă compoziții originale „dansuri românești”, întocmite de d. profesor L. Mureșianu.

Toate bucățile au fost cântate cu multă precizie și artă, storscînd aplauzele îndelung ale unui public ales și foarte numeros, din Blaj și din împrejurimi, care a umplut sala până la ultimul loc.

La acest concert a dat concursul său și dșoara Flavița Domșa, studentă, din Blaj, cântînd singură o poezie duiosă de Iustin Iliesiu, pusă pe note de d. prof. L. Mureșianu, iar împreună cu dnii studenți în teologie Iuliu Pop și Ioan Florea, — acompaniați la pian de d. prof. H. Helmann — un minunat fragment din opera „Scara mății”, vestita compoziție a Măestrului Iacob Mureșianu. Voacca dșoarei

Domșa, cu mlădieri armonioase și mult promițătoare, a plăcut foarte mult. Dnii studenți teologi asemenea corecți și în notă.

A mai dat concursul și corul teologilor din Blaj, care a cântat, sub conducerea dlui prof. C. Cherebețiu, cu mult sentiment puternicul marș-național „Drapelul”, compus de regretatul Măestru Mureșanu încă înainte de războiul de întregire, întru preamărirea neamului românesc și a drapelului național.

În tot cursul concertului a fost expus pe scenă tabloul Măistrului Iacob Mureșianu, admirabil reușit, pictat în oleu, anume cu acest prilej, de d. profesor-pictor Flaviu C. Domșa din Blaj, pentru a fi păstrat în sala de muzică a liceului de băieți, unde a fost profesor de muzică un lung șir de ani.

Do-Minor

Conferențe populare în Spătac

În ziua de 14 Aprilie 1929, comuna Spătac a avut ocazia să salute în mijlocul ei pe dl consilier Ioan Maior, însoțit de dl profesor Ioan Pop-Câmpeanu. Dl Maior, într-o vorbire frumoasă, a arătat poporului adunat în număr mare, cum trebuie păstrat și folosit pământul câpătat din reforma agrară, și cum trebuie să fie administrată o pășune comună.

Dl Ioan Pop-Câmpeanu a vorbit despre Câlbează, Cordea (Limbricul lat) și despre Frigurile palustre (de baltă), arătând cum se pot vindeca aceste boli.

Dl învățător local Emil Barna, în câteva cuvinte a mulțumit dl-ilor, dorindu-le succes în sarcina pe care și-au luat-o, de a lumina țărâ-nimea noastră dela sate.

Correspondent.

Un preot vrednic

Părintele din Arhiud, *Patriciu Tătar*, este un adevărat păstor sufletesc, care se îngrijește ca turma cuvântătoare să aibă hrană sufletească după trebuință.

A înființat reuniunea de femei, care se îngrijește de cărți bune pentru popor. Ca fiecare creștin să poată ajunge cât mai ușor la o cârtică de citit, a luat hotărârea să așeze la biserică un dulap pentru „Cărțile Bunului Creștin”. Cărțile se pot scoate și ceti pentru căți-va bănișori, din cari apoi se vor cumpăra alte cărțile folositoare.

Dacă ar lucra toți preoții noștri așa, nu le-ar bate colbul cărțile ce se tipăresc aici în Blaj ani de-a rândul prin magazine, și nici pocăiții nu și-ar desface traista lor cu minciuni prin satele noastre. Poporul ar cunoaște, care este adevăratul păstor: „Eu sunt păstorul cel bun, și cunosc pe ale mele și mă cunosc ale mele”.
Săteanul.

Un brav răspânditor de lumină

18 Aprilie 1929.

Mare bucurie avem noi, cei dela gazetă, când vedem, că silințele noastre, de-a da poporului o foaie la înțelesul și la inima lui, nu sunt trudă zadarnică, ci cad în pământ bun și rodnic.

Mare bucurie ne-a adus astăzi o scrisoare, pe care o trimite bravul nostru frate *Ioan Pocan*, din Căpâlna de jos, care ne vestește că în comuna sa gazeta noastră are 26 de cetitori-abonați, cari ne așteaptă scrisul, săptămână de săptămână, cu cea mai mare nerăbdare și sete sufletească. Fratele Pocan, care însuși a câștigat 18 cetitori, ne trimite și lista întregă a iubitorilor de gazete din Căpâlna de jos, pe care o tipărim aici întregă, spre a sluji ca pildă și altor comune, de-aproape și departe.

Prin fratele Ioan Pocan s'au abonat:

Ioan Barbu, comerciant; Ioan Ignat lui Ștefan, Ioan Todor, Gheorghe Dicoi, Leonte Șilean, Ioan Ricean, Vasile Aldea, Dănilă Aldea, Toader Dicoi, Vica Ignat, Dumitru Platon, Ioan Câmpeanu, Gheorghe Banciu, Vasile Mărginean,

Ioan Abușan, Teodor Muntean, Vasile Breda, Onicu Tilea.

Iar deadreptul la Administrația gazetei s'au abonat următorii: Vasile Dicoi, Maria Todoran, Vasile Muntean, Mafteiu Trif, Șofron Bunea, Chirion Turc, Ioan Dicoi și Teodor Aldea.

Despre toți aceștia fratele Pocan ne scrie, că sunt oameni bravi, Români curați, și înflăcărați naționaliști, cari au sprijinit totdeauna toate mișcărilor bune românești și creștinești.

Ne pare foarte bine, când auzim asemenea vești de prin satele noastre și lăudăm cu toată căldura pe fratele Pocan și pe vrednicii iubitori de slove și de lumină din fruntea comună Căpâlna de jos! Să dea Dumnezeu să auzim tot de bine!

Conferință economică în Mănărade

În ziua de 14 Aprilie poporul din comuna Mănărade, fără deosebire de naționalitate, a avut fericirea de-a primi pe dl *Ioan Maior*, harnicul și neobositul consilier în retragere, fost director administrativ al domeniului mitropolitan din Blaj, împreună cu dl profesor *Ioan Popu-Câmpeanu* tot din Blaj, spre a ținea o conferință agricolă instructivă.

La ora 13, sosind susamintiții domni, au fost conduși la școala primară de stat de dl *Ioan Suciu* notar cercual.

Dl Ioan Maior își începe conferința. În primul rând amintește că a mai ținut tot în acest loc astfel de conferințe pe timpul dinaintea războiului, și de atunci, de peste 10 ani și până astăzi, nu s'a gândit nici un guvern ca se mai țină astfel de conferințe pentru poporul țaran dela sate, îngrijindu-se mai mult numai de sine, și nu și de starea economică a acestui popor.

Iată, iubiți poporeni, că nu și-a uitat însă de soarta voastră tristă marele iubitor de popor, Dl Iuliu Maniu, astăzi primministrul țării noastre iubite, și guvernul condus de acest bărbat de stat.

Dl conferențiar Maior, cu vocea încă tânără și înțeleghătoare, a vorbit apoi despre diferite lucrări economice, dând sfaturile de lipsă pentru alegerea semințelor, recomandând

Foița „UNIRII POPORULUI”

CIUNGUL

Piesă populară din război, într'un act.

PERSOANELE:

ILEANA	—	fată
ANA	—	mama ei
DOCHIA	—	babă bătrână
VASILICA	—	fecior din sat
TUDOR	—	fost ostaș (fără o mână), Ciungul

Scena reprezintă o oadaie țărănească

SCENA I.

Ileana și Ana.

(Sed la vatră și torc).

Ana: (Se oprește cu torsul) Vai de noi și de noi! Ce să știm face?

Ileana: Mamă dragă, iar te-au apucat grijile?!

Ana: Ce să știm face? Iarba incolțește! E aici primăvara și noi ce să știm face, sârmane femei amărâte?

Ileana: Bunul Dumnezeu ne va ajuta și nouă.

Ana: Ușor vorbești tu! Ce ști tu ce-i necazul și amarul!

Ileana: Eu să nu știu mamă?! Dar nu port și eu o durere în sânul meu?

Ana: Durere? Pentru Tudor?

Ileana: Da, pentru Tudor. Eram — precum bine ști — incredințați și ziua nunții era pusă și l-au dus, Doamne, l-au dus! Săptămâni întregi nu căpătam știri despre el! De multe ori credeam că e mort.

Ana: Lasă, nu te supăra! De Tudor e bine acum! Ști că e la spital. Dar sărac tatăl tău?

Ileana: Zău, săracul tata. Om bătrân și-l asentară și pe el. L-au dus la război!

Ana: Și noi am rămas singure! Până acum a fost bine de noi, că tatăl tău a plecat în toamnă și ne-a lăsat cu toate gata. Ne lăsat grâu, cucuruz, ovăs, fânul strâns și pus la adăpost! Dar ce va fi acum?

Ileana: Vom face și noi ce vom putea.

Ana: Vom face? Dar ce și cum? Tu încă nici boii nu-i ști pune la jug! Dar de arat cine va ara? Cine va sămăna? Ne rămân holdele pustii.

Ileana: Nu vor rămânea, mamă. Mai sunt oameni buni în sat. Ne vor ajuta și pe noi.

Ana: Dar cine? Cei puțini rămași sunt slabi, ca vai de ei, sunt bătrâni, alții neputincioși! Au și ei lucrul lor, nu pot ajuta altora!

Ileana: Lasă mamă, nu te supăra! Sunt tinăre, sănătoase! Voi învăța lucrul și voi face eu! Cât ne trebuie nouă vom putea agonisi! Vezi și Maricica lui Pavel e singură fără ajutor! Bărbatul ei încă e plecat la război, dar ea s'a pus pe lucru, și îi merge mai bine decât când îi era acasă bărbatul, un bețivan de frunte.

Ana: Săraca de mine! Să lucrezi tu! Să te văd pe tine umblând cu plugul. Ești slabă! O să te îmbolnăvești! O să mori! Și eu rămân singură pe lume (plânge).

Ileana: Mamă! Mamă dragă! Sânt voinică! Ce-ți faci gânduri rele!

Ana: Lasă-mă! Mă mai ușurez cu plânsul! Dar vezi tu Ileană, ce bine ar fi, dacă ai fi măritată!

Ileana: Măicuță, nu vorbe așa! Ști tu bine că eu pe Tudor îl aștept!

Ana: Bine zici dragă! Ne va ajuta cel de sus.

Ileana: Așa-i mamă! El e nădejdea și sprijinul nostru!

Ana: Ce aș fi eu, săraca de mine, fără tine! Ași fi gata de sărit în apă, când mi-se pune necazul și grija la inimă!

Ileana: Numai să avem credință și nădejde în bunul Dumnezeu! El ne va apăra, ne va ajuta și va aduce și pe tata acasă.

Ana: Da, pe tatăl tău! Cât se trudește el sârmanul! Om bătrân, cu arma în spate, în cele pustietăți!

Ileana: Dar ne scrie, că n'are nici un necaz și e sănătos.

Ana: Tu Ileană! De când nu ne-a venit carte dela el?

Ileana: A trecut o săptămână! Și nu știu de ce nu ne mai scrie!

Ana: Uite, plec chiar acum la postă. Și

pentru locurile noastre grăul de Secaş ca cel mai potrivit pentru clima pământului nostru, arătând acum trebuie să se facă pregătirea locului pentru înseminţare şi vorbind despre apărarea vitelor contra boalelor contagioase, şi în urmă despre folosirea petrolului în agricultură.

A vorbit apoi dl profesor Ioan Popu-Câmpean despre animalele păgubitoare, arătând felul pagubei pricinuite de acelea animale, şi modul cum ne putem apăra de ele. La urmă dl profesor aminteste că medicina cea mai bună şi apărătoarea cea mai sigură contra acestora, este grija.

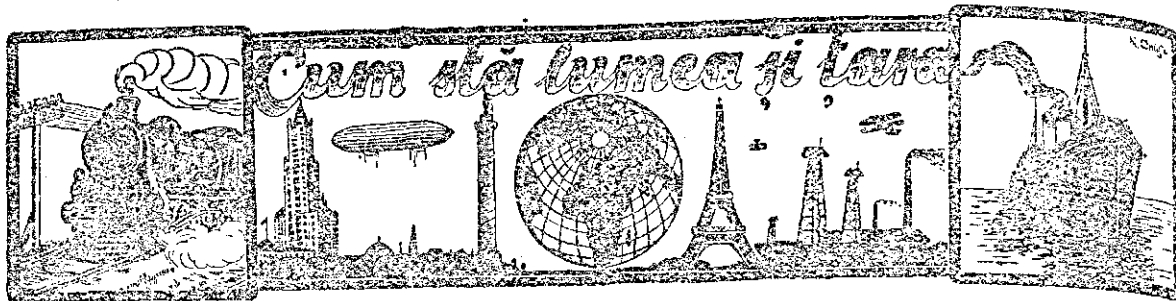
Domnii conferenţieri au vorbit atât de plăcut poporului, încât acesta prin o deputaţiune a rugat pe domnii conferenţieri, să ţină cât mai curând o nouă conferinţă tot la Mănărade.

În urmă primarul comunal Ioan Sift a mulţumit, în numele poporului, domnilor conferenţieri pentru sfaturile date locuitorilor din aceasta comună.

Un asistent.

Şvabii din Sătmar încep a-şi reveni. Aproape toţi Şvabii din fosta Ungarie, atât cei din Banat cât şi, mai ales, cei din judeţul Sătmarului, s'au maghiarizat aproape cu desăvârşire. Bătrânii mai vorbiau ei şvabeşte, dar tinerii îşi uitaseră limba, vorbind în schimb numai ungureşte. Deodată cu unirea dela Alba-Iulia o seamă de cărturari de ai Şvabilor au început a-şi da seama de neghiobia pe care o făcuseră, şi au început a se întoarce la vechea limbă şvabească. Zilele trecute câţiva profesori universitari din Germania i-au cercetat pe Şvabii din Sătmar, le-au studiat limba şi i-au îndemnat să ţină la vechea lor limbă şi să se ferească de maghiarizare.

Neamul nostru nu vrea să asuprească nici o altă naţie, el este destul de numeros, ca să nu se teamă de perire. Dorinţa lui este, ca fiecare popor din ţară să-şi vorbească, cinstească şi cultive limba sa proprie, dar să cinstească statul român şi să se simţească cât mai bine în ţara noastră.

Voinicii Târnaveni la Piatra Libertăţii

Ei au jurat că vor fi vrednici urmaşi ai tineretului dela 1848, care a luptat pentru libertatea şi înălţarea neamului românesc — Doi miniştri la Blaj — Cuvântările ţinute la sfinţirea steagurilor şi pe Câmpia Libertăţii

21 Aprilie 1929.

Blajul a avut astăzi o frumoasă sărbătoare naţională. De multă vreme n'a mai văzut oraşul nostru atâtea drapele tricolore, purtate de flăcăi voinici din toate ținuturile Târnavelor şi ale Secaşului, cari le-au adus la sfinţire în faţa măreţei catedrale dela Blaj. Au fost »voinicii« zilelor noastre, cari s'au adunat aici ca să ceară binecuvântarea bisericii peste culorile scumpe ale naţiei noastre, supt cari ei s'au însiruit din cea mai curată însufleţire şi dragoste, spre bine neamului şi al ţării.

Subt numele de »voinici« se înţeleg bravii flăcăi ai satelor, între anii 18—30, cari, după pilda din mai multe ţări apusene, s'au organizat în frăţie de cruce, spre ţaria Tronului, a bunei rânduieli din lăuntru şi, la caz de trebuinţă, a scumpelor noastre graniţi, câştigate cu atâtea lacrimi şi sânge de către înaintaşi.

Lucrul acesta s'a făcut mai întâi tocmai în acest judeţ al Blajului, care a fost şi în trecut o nebiruită pavază a sufletului şi a graiului românesc.

Sărbătoarea de astăzi putem spune, că s'a început îndată după liturghia din catedrală, când au prins a sosi cetele de voinici şi satele. Au sosit astfel, cu

steaguri, cu table frumos împodobite şi unele cu muzici, comunele Bucurdea grănoasă, Crăciunel, Cisteiu, Tiur, Cîmfud, Veza, Săncel, Mănărade, Cergăul mic, Iclod, Spini, Pănade, cum şi delegaţii comunelor din plasele mai depărtate ale judeţului, ca Bahnea singură cu 500 de teciuri, iar celelalte cu tot pe atâtea delegaţi. În total au fost reprezentate 120 de comune, cu tot atâtea steaguri de voinici. În afară de voinici s'au mai prezentat la Blaj şi peste 300 de foşti voluntari, veniţi anume, ca să fie o pildă vie pentru »voinicii« cari jură pe steagul ţării.

La ceasurile două după amiază s'a făcut la gară primirea dlui Ministru *Voinic Nifescu*, aşteptat de toţi voinicii şi de o mulţime de parlamentari, prefecti şi de alţi fruntaşi din judeţele apropiate. Muzica dela Bratei cânta marşuri naţionale. Gara era frumos împodobită cu ramuri de brad şi cu scoarţe naţionale.

Domnul Ministru a fost salutat de către d. *Dr. George Borsan*, în numele Primăriei, de către Rev. D. *Dr. Ambrosiu Cheştianu*, în numele Înalt Preasfinţiei Sale Mitropolitului şi de către d. *Dr. Augustin Brăţilă*, în numele foştilor voluntari. D. Ministru le-a răspuns foarte călduros şi în

voi întreba de cărţi dela cătane. Poate să avem ceva scrisoare dela el.

Ileana: Du-te măicuţă! (Ana iese).

SCENA II.

Ileana (singură).

Ileana: Săraca maică! Mult o mai frământă grija... n'are nici un pic de stare! De când a plecat săracul tata, tot plânge şi suspină! Nu ştie de ce să se prindă! Barem ar putea fi liniştită! Tata ne scrie, că e sănătos. Ce ne trebuie avem! Vom lucra noi la vară, ca să avem ce strânge la toamnă! Numai de săracul Tudor mi-e milă! De şase luni e tot în spital. Serie, că suferă mult. Oare, Doamne sfinte, ce năcăz să poată avea?! O Doamne Dumnezeu! şi Maică Preacurată! ajută-i! Adămi-l acasă (îşi face cruce).

SCENA III.

Ana, Dochia.

Dochia: (Intră. În batjocură) Ce faci, soror? Te închini?!
Ileana: (aparte) Piei dracel!

Dochia: Bine faci Ileană că te închini... Căci vezi tu Ileană: ştie baba Dochia, ce ştie! Am mai venit să te văd şi să mai vorbesc cu tine.

Ileana: Ce tot vii Dta la mine? Ți-am spus odată, să mă lași în pace.

Dochia: Spus, spus! Dar vezi, gândiam că poate ai visat ceva bun astă noapte! Ştie

baba Dochia ce ştie! Spune-mi n'ai visat cu vre-un fecior de împărat? Spune-mi, că îndată îți tâleuesc visul! Şti tu Ileană, că baba Dochia ştie multe!

Ileana: Ştiu, şi tocmai de aceea te-am rugat să-mi dai pace cu poveştile Dtaie.

Dochia: Ce poveşti?! Aceste nu sunt poveşti. Nu ți-am spus că Vasilica Mitrolui te vrea de nevastă... Nu ți-a spus-o şi el?

Ileana: Dar dacă eu nu-l vreau!

Dochia: Nu-l vrei tu?! Vezi ce vorbă goală! Tu Ileană ascultă de mine! Ştie baba Dochia ce ştie! Vasilica e acasă! E tânăr şi frumos! Apoi bogăţie! Vacii, boii, carul, plugul, casa, şură, ograda cea mare şi holdele cele multe! Şi toate ale lui, că-i numai singur la părinţi!

Ileana: Ce tot spui Dta? Nu-l vezi cum schioapă?

Dochia: Schioapă?... Ha, ha, ha, (ride). Ştie baba Dochia, ce ştie! Dar nu vezi tu Ileană, că au plecat toţi feciorii din sat, şi numai Vasilica n'a mers, căci nu voia să meargă! Ei, ştie baba Dochia, ce ştie! (şoptind) L-am doborât cu bine! (mai tare). Ce l-au mai întors Domnii la asentare! Ce trup frumos! Ce lujer de cătans! Dar piciorul era toată vina... Ştie baba Dochia, ce ştie! Să treacă numai războiul... apoi să-l vezi! Ştie baba Dochia ce ştie!

Ileana: (mirată). Să treacă războiul?

Dochia: Da, războiul! O să-l vezi tu pe Vasilica, cât de drept va umbla! Ei, ştie baba

Dochia, ce ştie! Încă şi pînteni îşi va pune la cizme, așa va umbra şi se va lega ca un fecior de împărat! Ştie baba Dochia ce ştie! N'o fi om mai zdravăn în sat, ca Vasilica al tău, numai să treacă războiul!

Ileana: Fie al naibii Vasilica, nu al meu!

Dochia: Ileană! Ileană! Nu vorbi așa! Ți spun: ştie baba Dochia, ce ştie! Una ți-o spune şi tu odată vei sări în grumazii Vasilichii! Ştie baba Dochia!

Ileana: Vei fi ştiind Dta multe, dar asta nu o ştii! Eu a Vasilichii?! În veci! Nu! Şi iară nu!

Dochia: Ileană! Ție îți stă gândul la Tudor! O ştiu, doară pentru ce-s baba Dochia! Să nu o ştiu nici asta?

Ileana: Nană Dochie! Dacă o şti și asta nu e lucru mare! O ştie tot satul. Pentru ce nu-mi dai pace cu Vasilica Dtaie?

Dochia: Pentru ce? Pentru ce? Imi ești dragă și așa vrea să fi fericită! (laoparte) și așa vrea să capăt purcelul făgăduit de Vasilica!

Ileana: Lasă-mă nană Dochie! Mă voi feri eu, cum voi ști.

Dochia: Ce şti tu? Te gândești la Tudor? Până când Tudor? Ei, ştie baba Dochia ce ştie!

Ileana: Ce şti Nană Dochie de Tudor? Spune repede!

Dochia: Tu gândești, că Tudor e tot așa, cum a fost? Ei, dar ştie baba Dochia ce ştie.

sufletit. Apoi lungul șireag s'a îndreptat spre catedrală unde s'a slujit

Sfințirea drapelului.

În fața bătrânei Mănăstiri dela Blaj s'au înșiruit 120 de steaguri naționale cu numele comunelor, asupra cărora au cetit rugăciuni și le-au stropit cu apă sfințită Rev. și Prea Onorabil Domni Dr. Victor Macaveiu, canonic, Aurel C. Domșa, protopop și Vasile Moldovan, paroh.

Încă înainte de sfințirea apei, d. Dr. Zaharie Boilă, prefectul județului Târnava mică a rostit următoarea cuvântare:

Iubiți voinici.

Numai oamenii tari, numai neamurile mari, numai statele puternice au curajul să-și recunoască pe față greșelile, căutând să le îndrepteze. Prin urmare să nu ne sfîim a constata, că la noi, în afară de unele mișcări izolate și în afară de o frazeologie goală, plasată incidental la serbări, nici societatea și nici Statul nu s'a ocupat serios cu organizarea și educarea tinerimei țărănești. Nu-i aici locul să vorbim și de tinerimea intelectuală, a căreia situație nu este cu mult mai bună.

Națiunile occidentale au trecut de mult peste această fază a muncii naționale. În statele vecine, nu cu mult mai înaintate în cultură ca noi, există și înfloresc asemenea organizațiuni. Astfel în Cehoslovacia există sokoliștii, în Ungaria sunt asociațiunile de levente, iar în Italia fascia tineretului a mântuit țara de desagregare morală și materială.

Datoria partidului național țărănesc, ca partid cu adânci legături în masele populației este, să ia în mână, ori cel puțin să inițieze și să încurajeze organizarea și educarea tineretului țărănesc. Pentru aceste motive, m'am grăbit să încurajez și să înjghebez o organizație a voinicilor din județul în fruntea căreia am fost pus din încrederea guvernului.

Organizația noastră de voinici și-a pus de scop educarea morală și fizică a tinerimei, pentru a crea un organism puternic, care va sta la dispoziția conducerii partidului în reali-

zarea scopurilor mărețe, cari și-le-a impus, întru binele Tronului și a Patriei.

Statutele noastre sunt aprobate de înaltul guvern.

Tineri din 120 de comune de pe teritoriul județului s'a înscris în această organizație de voinici, în număr de 1692. Dar acest număr crește mereu, pentru că trebuie să constat un curent extraordinar în ce privește acțiunea noastră. Fiecare organizație comunală și-a ales câte un stegar, care este comandantul organizației. Șeful lor provizoriu sunt eu, până ce dl. președinte al partidului în conformitate cu statutele va dispune asupra acestei chestiuni.

Tinerii adunați aici n'au venit, nici să pretindă ceva, nici să deie directive de guvernament, nici să exercite critici, ei au venit să spună sus și tare tuturor pe cari îi privește, că guvernul, care conduce azi țara, poate conta între orice împrejurări pe devotamentul lor. Ei cer însă sprijinul societății românești pentru realizarea scopurilor sfinte, pe cari le urmăresc.

Adversarii noștri lătesc mereu svonul că lumea este nerăbdătoare și obosită. Noi am venit aici să spunem tuturor respicat și hotărât: lumea este nerăbdătoare să vadă odată curățit câmpul de bătălie de leșurile dușmane. Lumea este obosită dar este obosită de vorbe și cere sus și tare trecerea la fapte mari, de cari și-a legat speranța. Suntem mulți, cari numai semnul îl așteptăm dela cei mari ai noștri pentru a aduce orice jertfe spre mărirea tronului și fericirea neamului.

Voinici din 120 de sate vă întreb:

Vreți să serviți pe regele vostru?

Vă iubiți neamul?

Strigătele voastre entuziaste mă dispensează de punerea la vot a chestiunii.

Dreptacea eu, având și aprobarea înaltului Guvern declar de înființată organizația de voinici din județul Târnava-mică. Mulțumesc dl. Miniștrii cari în calitate de reprezentanți ai guvernului au onorat cu prezența lor serbarea noastră.

După stropirea cu apă sfințită a steagurilor, în decursul căreia treasurile din piață, vesteau prin salve bucuria voinicilor, Rev. Domn Dr. Victor Macaveiu, a spus următoarele:

S'a hotărât organizarea tineretului între 18 și 30 ani din județul Târnava-Mică, întâiul județ din țară cu astfel de organizații.

Voi tineri voinici, semn al credinței față de Rege, patrie și guvern ați adus steagurile voastre.

Biserica a ținut să vi le sfințească, deoarece voi sunteți nădejdea virtuții și dezvoltării a tot ce este bun, ce duce la frica lui Dumnezeu. Cel dintâi pas al vostru este de a vă cunoaște drepturile și datoriile cetățenești și a le urma, prin dezvoltarea sentimentului de jertfă, în interesele neamului.

Să fiți mândri de jurământul de azi, de curățenia acestor steaguri. Să fiți așa de mândri ca frații mai bătrâni de acum zece ani, voluntarii și gărzile naționale, cari deși întorși din marele războiu, au plecat din nou să cucerească ce-aveam de cucerit.

Acum nu mai avem de cucerit altceva decât dreptatea, adevărul și cinstea.

*

După Rev. D. Dr. Macaveiu s'a ridicat la cuvânt d. Ministru Dr. Aurel Vlad, sosit între timp, care a grăit astfel:

Ziua de azi amintește evenimentele de acum 30 ani.

Tinerii de atunci au început o luptă pentru afirmarea drepturilor românești. Fluturarea steagului național era oprită. Cu ajutorul lui Dumnezeu, am ajuns ca astăzi steagul să poată fâlfâi liber. Tinerimea de azi poate păstra și consolida ceea ce s'a cucerit.

Iubiți voinici!

Avem de dus o luptă pentru a păstra cucerirea, care este mult mai grea decât aceea de a cuceri.

Guvernul de azi a luat țara într-o așa situație că trebuie să facem curățenie.

Holda trebuie curățită de neghină, de polomidă și buruieni, pentru a putea da roadă.

Noi suntem fericiți că timpul de acum este o cheazășie pentru viitor.

Jurământul de azi izvorește din inima, sufletul și conștiința voastră.

Pentru voi ziua de azi este una dintre cele mai fericite, pentru că azi v'ați înrolat între ostașii țării, ai Regelui și ai neamului.

Să trăiți.

Ileana: Știu, că nu-i tot așa. A fost împușcat în luptă! E greu bolnav! Zace de luni de zile în spital, pe pat! Știu, că va fi slăbit foarte.

Dochia: Slăbit zici tu! Și alta nu ști? Ei vezi tu, baba Dochia știe ce știe!

Ileana: Spune-mi dar, ce mai ști?

Dochia: Spune-mi, tu Ileană, dacă ai vedea pe Tudor, colea rumân la față, sănătos... dar. Ei, știe baba Dochie ce știe!

Ileana: Dar cum? Spune-mi!

Dochia: Sănătos, dar... Ști tu Ileană, că pe Tudor l-au împușcat într-o mână?

Ileana: Mi-a scris el! Și apoi?

Dochia: Rana a fost de tot mare, încât... Dar spune-mi, nu ști?

Ileana: Nu! Nu știu! Nană Dochie spune-mi odată! Vezi că stau ca pe spini! O Doamnă sfinte, ce s'o fi întâmplat cu el..!

Dochia: Vezi! Știe baba Dochie, ce știe! O știu și asta!

Ileana: Spune-mi și mie pentru Dumnezeu! Spune-mi!

Dochia: N'a fost cale să-i vinduce mâna și i-au... tăiat-o!

Ileana: Tăiat?! (cu durere, frângându-și mâinile) Doamnă sfinte! Tudor fără mână?!

Dochia: Tăiat zău! Vezi știe baba Dochie, ce știe! De acum el nu mai are o mână. E tânăr, frumos, sănătos, dar fără mână! Nu te va putea strânge în brațe! Dacă vine acasă, nu va putea lucra, căci n'are o mână.

Ileana: (Desnădăjduită, nici nu ascultă vorbele Dochiei) Tudor ciung?!

Dochia: Ciung, da! Fără mână! Da' pentru ce te superi așa? Vezi, știe baba Dochie ce știe! Aici e Vasilica! Lasă tu pe Tudor! El e ciung, Vasilica are două brațe! Cea ce vai de el! Vasilica mândru, harnic, cu bogăție și dacă trece războiul, nu va fi ca el în întreg satul! Altele umblă după el! Imi tot spua: Nană Dochie, Vasilica... aici! Vasilica... colo! Ar voi să-l prindă, dar el numai pe tine te vrea!

Ileana: (ca mai sus). Fără mână?!

Dochia: Tu Ileană!

Ileana: (ca trezită). Ce mai vrei, Nană?

Dochia: Ascultă tu de mine! Știe baba Dochia ce știe!

Ileana: Du-te, nană Dochie! Du-te! Ști prea multe, prea mult! Năcaz și suferință și faci! (Stă ca mai înainte) Tudor fără mână!

Dochia: Mă duc dragă! (a parte) Aici am isprăvit lucrul. E supărată acum apoi i-a fi mișă... apoi groază și în celea din urmă alege pe Vasilica! E al meu purcelul. (ieșind). Știe baba Dochia, ce știe.

SCENA IV

Ileana (singură)

Ileana: (Stă îndurerată) Ciung?!... Tudor fără mână! Doamnă! Doamnă! Ce am păcătuit? Tudor fără mână! Nu va putea lucra nimic! Fără ajutor! Doamnă! Doamnă! Ce va fi de el?

(Stă puțin, apoi hotărâtă). Ce va fi? Va fi al meu! Il iau eu, căci a fost și este al meu! N'are numai o mână? Am eu două! Nu poate lucra? Voi lucra eu și pentru el! L-oi iubi încă și mai mult decât până acum! A fost la război! Și-a făcut datoria! A apărat țara? Pe când Vasilica Mitruului? Doftoritul? Ha! ha! ha! (râde în batjocură).

SCENA V

Ileana Vasilică

Vasilica: (intră schiopând) Ce voie bună ai tu Ileană! Spune-mi și mie, ca să râd și eu.

Ileana: (il privește mirată): Ce cauți tu aici?

Vasilica: Ce? Pe tine! Am un necaz și o durere și imi trebuie leac dela tine.

Ileana: Leac? Dela mine? (în batjocură) Nu-s eu baba Dochia. Du-te la ea! Știe baba Dochia ce știe!

Vasilica: Știe ea multe, dar leacul meu e la tine!

Ileana: Nu! Nu e la mine. E la baba Dochia! Mi-a spus ea! Ea știe!

Vasilica: Ce și-a spus?

Ileana: Mi-a spus, că numai să treacă războiul și atunci nu-i mai schiopa nici tu! Ei, știe baba Dochia, ce știe!

Vasilica: Mintește baba!

Ileana: Ba nu mintește! Știe ea, ce știe! (Urmează).

Uralele tinerimii Inchele cuvântarea dlui ministru.

La piatra Libertății

După sfînjirea steagurilor, foștii voluntari, voinicii cu steagurile și comunele, au defilat în cel mai frumos marș românesc prin fața d-lor Miniștri și a publicului, îndreptându-se spre câmpia Libertății. Iar acolo, alături de Piatra Impodobită cu coroana regală română, s'a ținut cuvântările ocazionale și s'a luat jurământul voinicilor.

Cel dintâi orator a fost d. deputat *Dr. Augustin Popa*, care a spus următoarele:

De mult, cu mii de ani înainte, un cioban rătăcia gânditor pe muntele Sinai. Se gândea la durerile neamului său echinuit de destinul sorții. Dar dreptatea pentru neamul său n'a întârziat să vină și Dumnezeu le-a arătat calea prin care să scape de robie.

Tot astfel Dumnezeu a aprins un rug în mijlocul poporului nostru de iobagi, popor chinuit secole de-arândul de nedreptatea istoriei. Locul sfânt unde s'a aprins această lumină, unde s'a înflăcărat sufletul neamului românesc este aici. Pe aceste morminte sfinte, a răsunit prima dată cuvintele: vivat nația românească...

De ce suntem adunați astăzi? Să ne închegăm conștiințele.

Bat vânturi multe, cari ar putea vreodată să stingă flacăra sufletului nostru. Nu atât vânturi de peste hotare ci altele mult mai primejdioase cari se nasc între noi. Stejarul nu se frânge în fața vântului ci se usucă când un mic vierme îl roade coaja, apoi rădăcina. Primejdia împotriva sănătății poate răsări din patimi. Voi cari purtați sănătatea și toate nădejile de mâine, trebuie să fiți liberi de aceste patimi. Victoria este sănătatea, cuminența și puterea de-a birui răul. V'am adunat sub cutele acestor steaguri, ca de sub flamurile lor să pornească în valuri toate gândurile bune.

*

Jurământul

După cuvântarea dlui deputat *Dr. Aug. Popa*, voinicii, ridicând mâna dreaptă spre ceriu, a făcut următorul jurământ:

Noi voinicii din județul Târnava-mică ne legăm în sufletul nostru și înaintea Țării, că vom fi membri credincioși ai organizației de voinici, vom asculta de ordinele superiorilor noștri, și ne vom strădui să fim vrednici fii ai neamului românesc.

Așa să ne ajute Dumnezeu!

*

Cuvântarea d-lui Ministru Nănescu

Ce este această organizație de voinici, sau mai bine zis cum o înțeleg eu ca om, ca român și ca membru al guvernului.

Ca om, înțeleg ca fiecare membru al societății și al națiunii să adăpostească în sufletul său porniri spre mai bine, porniri spre ridicare și mărire. Cu cât omul posedă mai multe însușiri și cu cât devine mai însuflețit, cu atât el este mai folositor neamului și societății din care face parte.

Ca român înțeleg, că dacă atâția fii ai națiunii s'au jertfit și au sângerat pentru înfăptuirea României unite, noi cei cari am supraviețuit vremurilor din 1916 — 1919, datori suntem să ne oțelim sufletele pentru a păstra ceea ce am moștenit.

Ca membru al guvernului, țin să explic, că în aceste gărzi să nu se vadă o organizație de conspiratori și răsvrațiți. Ori ce guvern are datoria să recurgă la orice mijloace pentru apărarea țării. Părinții noștri au depus un jurământ că vor înfăptui evanghelia pe care Si-

meon Bărnuț a citit-o în catedrală. Din această evangheliă, noi am înfăptuit numai o parte. Noi am salvat Ardealul și am făcut să se unească cu țara românească. Mai avem de înfăptuit și anume, vrem ca această țară să se așeze pe temelii de omenie.

Apoi vrem ca prin această organizație să vestim dincolo că ceea ce s'a făcut cu atâta sânge, în veci nu se va mai putea desface. Să știe apostolul improvizat al stăpânirii oligarhice din Budapesta, Rother mere, să știe toți care îl ajută într'un fel sau altul, că nația este mai unită ca oricând, că nimeni și nicăieri nu se mai gândește că se poate rupe țara.

Iată senzul acestor organizațiuni. Să înzestram tineretul cu conștiința misiunii istorice, să întărim tineretul nostru pentru asigurarea existenței țării.

Printre voi voinici, am văzut un șir de voluntari. Sunt aceia pe cari i-am adunat în stepele Rusiei și în câmpurile înghețate ale Siberiei. Sunt acei cari au răspuns la apelul din cea mai frumoasă pornire a sufletului.

Voi, frați voluntari, luați sub pavaza voastră pe voinicii cari vă stau în față. Să facă și ei ceea ce ați făcut voi.

Să știe vrăjmașii noștri că nu s'a alcătuit o organizație de conspiratori, că ea este sufletul neamului chemat să apere pe rege, pe regență, pe guvernul răspunzător de destinele țării, să apere țara, copiii.

*

Au mai vorbit încă dd. deputați *Jeleriu*, în numele Bucovinei, *Sotirescu* în numele vechiului regat și *Dr. Adam Popa*, în numele tineretului clujan.

Spre seară voinici și satele s'au depărtat la ale lor în cea mai deplină ordine și rândulă. Iar la ceasurile 7 l. Prea Sfinția Sa Mitropolitul Vasile a dat o masă în onoarea d-lor Miniștri.

De-ale cantorilor

Chemare către toți cantorii din eparhiile române unite din Transilvania

Iubiți Frați,

Ca să putem ajunge odată și noi la bun sfârșit cu chestia salarelor noastre delat, este neapărată trebuință să ne adunăm într'un mare congres al tuturor cantorilor uniți. În acest scop rugăm cu toată umilinta pe înalții Ierarhi ai Sfintei noastre Biserici, să se milostivească a ne da binecuvântare. Rugăm mai departe pe Prea Onor. Conducători ai Asociației Cantorale, pe Prea Onor. Protopopi și pe Onor. Domni Preoți, să ne de prețiosul concurs și sprijin!

Congresul ar trebui ținut la Blaj, în orașul Sfintei Mitropolii, în zilele de 21—22 Maiu, la care să invităm și pe Domnul Ministru al Cultelor. Dorința noastră este, ca *Asociația Generală a cantorilor gr-cat, români uniți* să lanseze cât mai neîntârziat convocatorul (chemarea la congres)!

Foarte frumos ar fi, ca din prilejul Congresului, să avem și *Exerciții Spirituale* în sfânta Catedrală dela Blaj!

Cereți cu toții, iubiți frați, congresul cantoral la Blaj pe zilele de 21—23 Maiu 1929! Iar Cercurile Culturale districtuale ale Asociației Cantorale, încă să ceară, ca adunarea generală de primăvară să se țină necondiționat la Blaj, în zilele de 21—23 Maiu.

Aceasta este părerea și dorința noastră a cantorilor gr-catolici români din Districtul *Lugerdului*.

Dăbăca, la 18 April 1929,

Pantilimon Dușa,
cantor, secretarul Cercului Cultural

Târgurile săptămânii

Luni, 6 Maiu: Cărășeu, jud. Sătmar; Săcuiești, Bihor; Cutaș, j. Timis; Pauliș, j. Timis; Zărnești, Făgăraș.

Marți, 7 Maiu: Cața, j. Târnava-Mare; Frata, Cluj; Reteag, j. Someș; Sălard, j. Bihor.

Miercuri, 8 Maiu: Sălciua de jos, j. Turda; Bălașer, j. Târnava-Mică; Lupeni, j. Odorheiu; Cămăr, j. Sălaj; Aiud, j. Alba; Timișoara.

Joi, 9 Maiu: Negrești, j. Sătmar; Vișăul de sus, j. Maramurăș; Tășnad, j. Sălaj; Vermeș, j. Caraș-Severin.

Vineri, 10 Maiu: Craidorolt, j. Sătmar; Liebling, j. Timis; Lugoj, j. Caraș-Severin.

Sâmbătă, 11 Maiu: Ileni, j. Trei-Scaune; Moritfeld, j. Timis; Șarcaia, j. Făgăraș; Simandul de jos, j. Arad; Sărăteni, j. Mureș.

Duminică, 12 Maiu: Târgul Săcuiesc, j. Trei-Scaune; Reghin, j. Mureș.

Boli grași iar se caută. La târgul de țară din Mediaș, care s'a ținut săptămâna trecută, au avut mare trecere boii grași, ceea ce a mulțumit foarte mult pe proprietarii de vite.

Iepure norocos. Un țăran dintr'o comună de lângă Strassbourg (Franța) alerga săptămânile trecute după un iepure, care, de frica țăranului, s'a ascuns într'o gaură în pământ. Țăranul s'a luat după el, dar, văzând că nu poate intra după iepure, a lărgit gura gaurii. Iepurele ședea pe un pietroi mare, în care erau ștate mai multe litere. Curios să vadă, ce fel de piatră va fi aceea, a scăpat iepurele, dar atunci bagă de seamă că piatra era un sicriu vechiu, pe care, desfăcându-l, a aflat în el un schelet de om și vreo 30 de bani de aur de pe vremea împăratului Augustus, care a împărățit la Roma când s'a născut Domnul nostru Isus Hristos.

Aunțând autoritățile, țăranul a primit o grămadă de bani, iar banii cei vechi i-au dus la muzeu. Scheletul se pare că a fost al vreunui ofițer roman.

Fabrica de tutun din Cluj furată cu 600 mii lei. La cassa fabricii de tutun din Cluj s'a constatat o lipsă de 600 mii lei. Casierul fabricii, Andrei Csalmay, n'a putut da seamă de bani, și astfel poliția l-a închis, iar parchetul a început cercetările împotriva lui. Auzind soția lui de cele întâmplate, s'a sinucis, rușinată de învinuirea adusă soțului ei și nedăjduită că va trebui să crească pe cei 6 copii ai lui Csalmay, născuți dintr'o altă căsătorie.

Bălțile statului se vor arenda numai țăranilor pescari. Până acuma bălțile statului le arendau niște Societăți. De aceea peștele era foarte scump, îmbogățindu-se societățile. Dl ministru Mihalache a hotărât să arendeze de aici înainte bălțile numai țăranilor pescari, ca astfel atât statul cât și țăranii și publicul cumpărător să câștige mai mult, iar societățile cari făceau numai pe mijlocitorul între stat și pescari, să-și vadă de alt câștig.

Mare nenorocire de tren în Belgia. În gara orașului Hali, nu departe de capitala Bruxelles (Belgia), trenul personal ce venea dela Paris s'a ciocnit cu un tren de marfă. S'au născut amândouă locomotivele precum și mai multe vagoane de marfă și de persoane. S'au scos de sub dărâmaturi 11 morți și 23 de grav răniți.

Americanii fac reclame și în oimă-tire. Nicăiri nu e așa de dezvoltat comerțul ca în America, și chiar de aceea nicăiri nu prețuiesc negustorii așa de mult reclama, care este sufletul comerțului, ca acolo.

Unui brutar american i-a venit în minte să facă pâinele sale o reclamă cât mai mare. A publicat deci în gazete, că el ridică însuși pietre de mormânt tuturor acelor bătrâni trecuți de 80 de ani, cari îi dau voie să adaugă, pe lângă numele și etatea mortului, și următoarele cuvinte: „A trăit așa de mult, fiindcă a mâncat totdeauna numai pâine Philips“. Imediat s'au anunțat mai multe zeci de bătrâni, iar brutarul s'a ținut de cuvânt, și le-a ridicat tuturor pietri cu reclamă. Urmarea a fost că a început să-i meargă din zi în zi tot mai bine.

Au venit apoi alți fabricanți, cari au scris pe pietri: „A trăit 100 de ani, pentru că a beut viața sa întreagă numai limonadă de lămâie, fabricație Dalton“. „Copilașul a murit prea de timpuriu, pentru că nu l-au nutrit cu fărîngă hrănitore de a fabricantului Schuitz“, și altele multe.

Astăzi cimitirul cel mare dela New-York este infrumusețat cu mii de cruci de marmură, pe cari cetești, sub numele și vârsta mortului, câte și mai câte reclame.

Timbrele cu chipul regelui Ferdinand se vor scoate din folosință, începând cu ziua de 1 Iulie, rămânând în folosință numai timbre cu chipul regelui Mihai.

În Anglia băntuc vârsatul negru. De câțiva vreme s'au ivit în Londra, capitala Angliei, mai multe cazuri de vârsat negru, una dintre cele mai primejdioase boale, care a fost adusă din India. Până acum sunt 144 cazuri. În capitala Indiei, în Bombay, au murit, într-o singură zi, de această boală, 523 de oameni. Englezii sunt foarte înfricați de răspândirea acestei boale groazoase, și au luat toate măsurile ca să împiedece răspândirea ei.

Rugăciuni publice pentru Rusia. Preafericitul Părinte dela Roma a poruncit ca de aici înainte să se facă zilnic rugăciuni publice în biserica sfintei surori Terezia a pruncului Isus, din Lisieux (Franța), pentru nefericita de Rusie, pentru încetarea prigoanelor împotriva bisericii Domnului în aceea țară nefericită și pentru întoarcerea Rușilor la biserica cea adevărată.

Iarna din săptămâna trecută a fost chiar iarnă nu glumă. Pretutindeni în țară, a nins și a viscolit, iar la Tighina a fost rupere de nori, așa că apa s'a ridicat pe alocurea la înălțime și de 2 metri.

Mitropolia ortodoxă din Cernăuți și catedrala din Lwow. Până se ținea Bucovina de Austria, Românii le mergea foarte rău, pentru că Austriei îi părtineau pe Ruteni, ca să-i măcăjească și imputineze pe Români. Mitropolia ortodoxă dela Cernăuți era foarte bogată, aproape a patra parte din pământul Bucovinei era al ei, dăruit pe vremuri de voievozii moldoveni. Guvernul austriac făcea tot ce-i sta în putință ca să-i sărăcească și slăbească pe Români, de aceea folosea averile românești pentru întărirea Rutenilor. Intre alte multe nedreptăți, din averea românească a zidit guvernul austriac și frumoasa catedrală ortodoxă din Lwow, care astăzi se ține de Polonia, dar pe atunci se ținea de Austria.

Mitropolia ortodoxă din Cernăuți însă a pornit proces la tribunalul din Lwow împotriva parohiei ortodoxe de acolo, cerând despăgubire pentru catedrala zidită din fondurile bisericii românești.

Ce face beția. Locuitorul Matei Andrițolu din Pojogeni, lângă Târgu-Jiu, se întorcea mai zilele trecute dela un hram, fiind cam turbit de beutură. Cum măsura drumul dela un șanț la altul, într-o clipită de impletecire a picioarelor, a căzut în șantul plin de apă și s'a înecat.

Toți câinii ar trebui să meargă să moară la Paris! Ar și merge poate, dacă ar ști, ce omenie au ei după moarte la Paris. În capitala Franței potăile au un cimitir anume pentru ei, pe unul dintre celea mai frumoase ostroave ale râului Sena. Fiecare dobitoac îngropat acolo, capătă monument de marmură, sau de altă piatră scumpă. Acestea pietrii costă sume foarte mari, cum în țară la noi n'au decât cei mai mari bocotani. Pe pietriile dela căpătâiul câinilor îngropați, e obicei să se pună și fotografia sau chipul javei și multe slove aurite, cari arată numele, prăsila și ziua morții câinelui. Așa soartă au jigodiile naibei în capitala Franței! Haram de norocul lor...

Comediașul cu stomac de drac. Corespondentul nostru din Paris (capitala Franței) ne scrie următoarea drăcovenie: Un comediaș de aici, din Paris, dela marele circ „Mont-Piquet“ a înghițit 10 taleri de argint, un ceas de buzunar cu lanț cu tot, două ouă neferte, patru pescuți vii și peste toate acestea 13 pahare de bere. Pe urmă a dat isărăș afară, pe gură, toate celea înghițite, în ordinea dorită de privitori, când ceasul, când banii, când pescuții...! Așa „comedia“ n'au mai văzut nici parisiienii!

Împotriva beuturilor bețive. Episcopul romano-catolic din Lodz (Polonia) Tymieniecki a poruncit ca o săptămână întreagă să se lupte în dieceză sa împotriva beuturilor bețive. Preoții să țină în Dumineca săptămânii anticoolice câte o predică despre pagubele trupesti și sufletesti ale beției. Să cetească pastorală episcopului care tot despre aceasta vorbește, să împărțească poporului broșuri anticoolice, să sfătuiască pe credincioși, ca la ospete și botezuri să nu se bea prea mult, să facă propunerile pe cari le crede bune împotriva acestei cumplite molime. Fiecare preot să înființeze în parohia sa câte un comitet împotriva beuturilor bețive.

Gazetele poloneze spun că lupta aceasta a avut urmări foarte frumoase și că de aici înainte o să aibă și mai frumoase. La noi oare n'ar fi bine să se facă la fel?

† **Petru Nireștean**, funcționar la judecătoria de ocol din Iernut, după scurte suferințe și-a dat bunul său suflet în mâinile Ziditorului, în ziua de 14 April 1929, într'al 32-lea an al vieții și al 5-lea al fericitei sale căsătorii. El plânge nemângâiata soție și un copil orfan, dimpreună cu numeroase rudeni. Fie-i țărâna ușoară!

Păstrarea ouălor?

Primăvara găinile ouă mult. Pentru ca acestea ouă să nu se strice și să le putem folosi și mai târziu, trebuie să le știm păstra. Păstrarea se poate face în chipul următor: var stâns se înmoaie în apă până se subțiază ca laptele. Punem ouăle într'un vas. Grijm să fie așezate cu vârful mai ascuțit în jos. Turnăm peste ele laptele de var, până întrece de vre-o 3 degete deasupra ouălor. Acoperim vasul. Peste vre-o 4—6 zile pe deasupra varului se formează o pânză groasă ca și de gheață. Dacă această pânză nu s'a format, mai punem lapte de var. Asemenea mai punem lapte de var și când băgăm de seamă că acesta a scăzut prea tare deasupra ouălor. Vasul cu ouă se pune în pivniță sau în cămară și ouăle astfel așezate se pot păstra și un an de zile.

Tipicul săptămânii a VI după Paști

5 Maiu 1929, Dumineca Orbului

La *Doamne strigat-am...* 10 stihiri, 7 a învierii v. 5 și 3 a orbului. v. 2 Mărire și Acum v. 5. Intrat. *Lumină lină...* Prohimen. *Stihoavna* din Pentecostar v. 5. cu Mărire și Acum v. 8. *Acum slobozeste...* Troparul învierii v. 5. Deslegare.

Duminecă dimineața, la *Dumnezeu e Domnul...* troparul inv. v. 5. Stihologiile v. 5. Troparele mari ale învierii. Ipacoiu și antifoanele v. 5. *Toată suflarea...* Evangh. inv. VIII. >Invieria lui Hristos... ps. 50. Mărire... și celelalte. Catavasiile Paștilor cu sedealna, condacul și icosul Orbului la locul lor. La cântarea IX >Luminează-Te... Luminătoarele >Sfânt este..., a Paștilor și a Orbului. La laude stihirile toate cum sunt în Pentecostar, Doxologia Mare. La sf. Liturghie a-le învierii v. 5.

Duminecă seara (inserat mare) toate din Pentecostar și Mineiu cum s'a arătat în Dumineca Samarinenei. *Miercuri, 8 Maiu 1929, încheierea (întropirea) sărbătorii sf. Paști.*

La *mănecat* toată urmarea este ca în dumineca sf. Paști. La Liturghie se cântă stihirile Paștilor >Să se scoale Dumnezeu... Antifoanele, troparul și condacul Paștilor. >Căți în Hristos V'ați botezat... Apostolul și Evanghelia zilei. În loc de >Cuvine-se cu adevărat >Luminează-Te...

9 Maiu 1929, *Ziua Înălțării. Ziua Eroilor Neamului.*

Miercuri seara, la *Doamne strigat-am* 10 stihiri cu Mărire și acum v. 6. Intrat. *Lumină lină...* Prohimenul zilei. Paromia. *Stihoavna* v. 2 cu Mărire și acum v. 6 din Pentecostar. *Acum slobozeste...* Troparul Înălțării. v. 4. Deslegare.

Zoi dimineața, la *Dumnezeu e Domnul...* troparul Înălțării. Stihologiile v. 1. și 3. Polieleu, psalmi ales și pripele din Pentecostar. Sedealna de după polieleu. Antifoane I v. 4. Prohimen v. 4. >Suiu-s'a Dumnezeu întru strigare... *Toată suflarea...* Evangh. inv. III. >Invieria lui Hristos... ps. 50. Mărire și celelalte cu stihira v. 6. >Astăzi puterile cele de Sus... Rugăciunea preotului. Catavasiile Înălțării >Cu Dumnezeiescul nour... Sedealna, condacul și icosul la locul lor. >Mărește suflete al meu... nu se zice ci îndată irmosul IX. Luminătoarea Înălțării. La laude numai 4 stihiri v. 1 cu Mărire și Acum v. 2. Doxologia-Mare. La sf. Liturghie sunt antifoane. Sfinte Dumnezeule... În loc de >Cuvine-se cu adevărat... cântăm Catavasia Înălțării IX >Bucură-Te împărăteasă Maică... cu stihul >Mărește suflete al meu pe Hristos dătătorul de viață, cel-ce s'e înălțat de pe pământ la Cer...

Aceasta se cântă până în Vinerea Rusaliilor.

După sf. liturghie procesiune la cimitir unde se servește parastas pentru Eroii Neamului morți pentru întregirea Patriei.

Zoi seara (inserat mare), la *Doamne strigat-am...* 6 stihiri, 3 a Înălțării v. 1 și 3 a sfântului din Mineiu (10 Maiu). Mărire și Acum v. 2. Intrat. *Lumină lină...* Prohimenul v. 7 >Dumnezeul Nostru... *Stihoavna* din Pentecostar. *Acum slobozeste...* Troparul Înălțării v. 4. Deslegare.

Vineri, 10 Maiu 1929, Sărbătoare națională.

La sf. Liturghie după ecteniile la cari se amin-tește Domnitorul Țării se cântă >Trăiască Regele... Se citește Apostolul din Sămbăta VIII după Rusalii, Evangh. cea din Sămbăta XIII după Rusalii. Troparul >Măntuiește Doamne poporul Tău...

Înainte de Fie numele Domnului... Se cântă Doxologia Mare și se citește rugăciuni pentru Domnitor.

Semănăturile de primăvară

Este-o zicală: <semănăturile de toamnă trebuie semănate în praf, iar celea de primăvară în tină>. Aceasta zicală însă trebuie înțeleasă bine. Căci o semănătură făcută într'un pământ umed, în tină, nu reușește nici odată. Un astfel de pământ nici nu se poate lucra bine. De aceea, aceasta zicală țintește aceea, că semănăturile de primăvară trebuie făcute cât mai îngrabă. Atunci trebuie să semănăm, când

Încă pământul are umezeală, pentruca semința să se poată imputernici. Primăverile noastre adeseori sunt secetoase și din cauza aceasta semănăturile au mult de suferit. Iar ploile de pe la sfârșitul lui Mai, ori începutul lui Iunie, nu prea aduc mare folos.

Pentru ca să facem de vreme semănăturile de primăvară, nu trebuie să lucrăm în fugă pământul. Temelia rodniciei pământului este o lucrare bună. Economii harnici și pentru semănăturile de primăvară, fac trei arături. Mulți însă abia fac câte o arătură și aceea încă este slabă. De aceea rodnicie îmbelșugată după o astfel de arătură, nici nu se poate aștepta.

Și pentru semănăturile de primăvară, trebuie arat pământul încă de toamna. Prin aceasta pământul nu numai că se poate lucra primăvara mai ușor, dar își ia și umezeală mai multă și astfel se îmbunătățește.

Și la semănăturile de primăvară, semința trebuie să fie bine acoperită și să ajungă la aceeași afunzime. Dacă cineva și-ar lua osteneala și ar număra toate firele pe cari le seamănă într'un stânjin de pământ, ar observa, că din cauza unei semănări rele abia jumătate din semință a răsărit și a dat roadă. Aceea semință care n'a fost bine acoperită cu pământ, ce e drept va răsări, însă din cauza, că rădăcinile n'au de unde să-și tragă destulă hrană, nu peste mult se va ucsea. Și aceasta e mare pierdere. De aceea ori ce semănătură trebuie bine grăpată și bine acoperită.

Dacă pe vremea când semănăm e secetă și nu e nădejde să cadă în curând ploaie, e bine ca semința mai ales semința de orz și ovăs, s'o semănăm, după amiază și peste noapte să n'o grăpăm. Roua de peste noapte va cădea peste semință și astfel va încolți și se va desvolta cu mult mai repede.

În aer încă este multă hrană, pe care semințele o pot lua cu mult mai ușor și mai repede decât acelea, cari sunt grăbate îndată după semănare.

Cărți nouă

Cultura rațională a pământului de Procopiu Benția, profesor la liceul „Radu Negru” Făgăraș, agricultor, membru al Camerei agricole a județului Făgăraș. 1929, Tiparul tipografiei Ioan Lazar, Făgăraș, preț 5 lei.

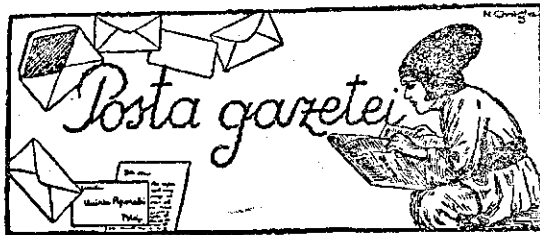
Cu toate că noi ne dăm toată silința ca în „Cunoștințele folositoare” să dăm poporului nostru toate cunoștințele folositoare pentru cunoașterea pământului și lucrarea lui după cele mai noi metode, precum și despre pomi, plantele și animalele folositoare, — numai bucura ne putem, când primim câte o cărticică, ca și aceasta, care dă îndrumări folositoare plugarilor noștri.

Dr. profesor Procopiu Benția dă, în cele 42 de pagini ale broșurei sale, tot ce trebuie să știe un plugar cuminte despre îngrășarea și aratul pământului, curățirea seminței și curățirea câmpului. Vânzând două ouă, oricare plugar își poate cumpăra această broșură, care, fi asigurăm, va aduce folos înmiit, cu atât mai ales că broșura este scrisă pe înțelesul poporului nostru. Se poate avea dela oricare librărie.

Caii trebuie hrăniți sau adăpați mai întâi?

Spun unii oameni, că e bine să adăpăm caii mai întâi și numai după aceea să le dăm mâncare și că nu e bine să dăm cailor îndată după ce i-am desprins din ham să mănânce fân ori ovăs, pentru că mănâncă prea lacon și nu mai pot roade destul de bine mâncarea și astfel nu pot nici s'o mistuie.

După ce am desprins caii dela trăsură, e bine dacă un sfert de ceas îi lăsăm să odihnească, după aceea le dăm puțin fân. Cam la o jumătate de ceas îi adăpăm și pe urmă le dăm ovăs.

Tie Basalici, Cu durere am aflat trista veste, că n'ai primit foaia de Paști, pe care noi am trimis-o la pont! Înțelegem întristarea pe care ai prins-o atât de duios în versuri:

*Greu mi-a jelit inima
Că n'am primit »Unirea»,
»Unirea Poporului»
Lumina norodului.
Mi-a jelit neîncetat
Așteptând tot supărat.
Și văzând că nu-mi mai vine
Nici astăzi nu-mi pare bine!
Mă închin cu sănătate
În această mică carte:
Faceți bine a-mi scria
Cum de s'a oprit foaia?»*

Iată îți scriem, iubite frate, că foaia nu ți-am oprit-o, ci va fi ajuns pe mâna vre-unui om rău care ți-a furat-o, sta-i-ar în gât pe lumea cealaltă! Că mari păcate își face cel ce fură dreptul deapropocului său. Ca să nu rămâi însă de pagubă, ți-am trimis alt număr de Paști. Voie bună și sănătate!

Redactor: IULIU MAIOR.

AVIZ

Se primesc imediat 4 învățăcei și 2 calfe la **Atelierul de ferărie și rotărie VASILE SUSAN**, Rășinariu.

Dela învățăcei (ucenici) se cere să fie absolvenți de cel puțin 4 clase primare. Ceterile să se adreseze la

Atelierul de ferărie și rotărie Vasile Susan

RĂȘINARIU, str. Ferului Nr. 402, jud. Sibiu.

(714) 2-2

Anunț!

Am onoare a anunța On. Public din Blaj și jur că mi-am mutat atelierul meu de croitorie în casele Dlui Niculac Chici-dean (față cu internatul liceului de băieți). Fac lucrul cel mai bun și cu prețuri moderate. Am stoffe bune pentru haine civile și uniforme.

Rog sprijinul On. Public.

Iosif Mureșan

croitor

(716) 2-4

Nr. 202—1928

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin această publică ca în baza deciziei Nr. G. 1632—1929 a judecătorei de ocol din Blaj în favorul reclamantului Niculac Florea repr. prin avocatul Dr. Ioan Bianu, pentru încasarea creanței de 3400 Lei — bani și acc., se fixează termen de licitație pe ziua de 2 Mai 1929 orele 4 p. m. la fața locului în comuna Șoroștin, la locuința urmăritului, unde se vor vinde prin licitație publică judiciară și anume: Mașină de cusut, pat, căldare și caltele în valoare de 1800 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Dumbrăveni la 8 Aprilie 1929.

Niculac Baciu
portărel.

719 1-1

Nr. 1034—1928

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin această publică ca în baza deciziei Nr. G. 2887—1929 a judecătorei de ocol Blaj în favorul reclamantului Ioan Costea măcelar, repr. prin avocatul Dr. Ioan Bianu, pentru încasarea creanței de 27500 Lei — bani și acc., se fixează termen de licitație pe ziua 1 Mai 1929 orele 11 a. m. la fața locului în com. Cergăul-mic, la locuința urmăritului unde se vor vinde prin licitație publică judiciară și anume: Grâu, în valoare de 30000 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Dumbrăveni la 8 Aprilie 1929.

Niculac Baciu
portărel.

718 1-1

Nr. 543—1928

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin această publică ca în baza deciziei No. G. 4319—1928 a judecătorei de ocol din Blaj, în favorul reclamantului Iuliu Herczlinger repr. prin avocatul Dr. Daniel Bela pentru încasarea creanței de 8173 Lei—bani și acc., se fixează termen de licitație pe ziua de 2 Mai 1929 orele 10 a. m. la fața locului în com. Blaj, la locuința urmăritului unde se vor vinde prin licitație publică judiciară și anume: Coșer, vacă și un cal în valoare de 12000 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Dumbrăveni la 8 Aprilie 1929.

Niculaie Baciu
portărel

717 1-1

RECLAMA

este sufletul comerțului